

عنوان مقاله:

بررسی نسبیّت، و ارتباط شناسی روانشناسی و علوم تربیتی با توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم انسانی و مطالعات فرهنگی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

عباس بنی طی - مربی گروه روانشناسی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار نیاز به شکل گیری و تداوم، همچنین خودباوری و خلاقیت دارد از همین منظر است که نقش زیر ساختی علوم تربیتی و روانشناسی با محوریت انسان با کشف قوانین رشد و تکامل طبیعی، در شکل دهی و سازماندهی شخصیت فردی و اجتماعی به کمک علوم رفتاری، علوم اجتماعی و روانشناسی معنی پیدا میکند و همچنین توسعه پایدار نیاز به تداوم دارد که با وضع روش های کشف شده از قوانین رشد و تکامل طبیعی، نقش مشاوره و آموزش نیز در تداوم ذکر شده معنی دارد. اگر روند رشد و تکامل طبیعی، بعنوان الگو توسعه سازمان شخصیت در بستر و کارکردهای علوم تربیتی و روانشناسی، را بعنوان یک اصل بپذیریم، آنگاه زنجیره توسعه سازمان شخصیت در فرد مقدمه ای خواهد بود بر ایجاد محورهای بعدی یعنی توسعه سازمانی فرهنگ در جامعه و نهادها و توسعه سازمانی زیست محیط در بهره وری و پایدار نگه داشتن محیط زیست. در این مقاله نشان داده میشود که نظام های تربیتی، آموزشی، پژوهشی و مشاوره ای که از یک سنخ میباشند، بعنوان سیستم های باز و پیچیده با بازخورهای خود کنترل به شکل دهی سازمان شخصیت در افراد و تداوم این شکل گیری مبادرت دارند. پیرو شکل دهی و تداوم سازمان شخصیت و در تعامل با یکدیگر سازمان فرهنگ جامعه و نهادها، و سازمان زیست محیط به همراه نظریه ها و روشهای روانشناختی و جامعه شناختی و به کمک علوم مدیریت و برنامه ریزی و علوم زیست بوم شناختی است، که فرآیند توسعه پایدار را سبب خواهند شد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، علوم تربیتی، روانشناسی، سازمان فرد، رشد و تکامل طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/798477>

